

C/2023/1287

11.12.2023.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. rujna 2023. uputio Symvoulio tis Epikrateias (Grčka) – Zougla
G.R. AE/Ethniko Symvoulio Radiotileorasis (ESR)**

(Predmet C-556/23, Zougla)

(C/2023/1287)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je uputio zahtjev

Symvoulio tis Epikrateias

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Zougla G.R. AE

Tuženik: Ethniko Symvoulio Radiotileorasis (ESR)

Prethodna pitanja

1. Jesu li ciljevima Direktive 2010/13/EU⁽¹⁾, kako je izmijenjena Direktivom (EU) 2018/1808⁽²⁾, i stoga područjem primjene Direktive obuhvaćeni (a) jamstvo poštovanja i zaštite dostojanstva i vrijednosti osobe i (b) sprečavanje da pružatelji televizijskih usluga emitiraju sadržaje koji su ponižavajući u kvalitativnom smislu, a osobito sadržaje koji imaju obilježja sadržaja koji su se emitirali u slučaju društva tužitelja?
2. Pod pretpostavkom da su (a) obveza poštovanja i zaštite dostojanstva i vrijednosti osobe i/ili (b) zabrana emitiranja sadržaja koji su ponižavajući u kvalitativnom smislu, a osobito sadržaja koji imaju obilježja spornog emitiranja, obuhvaćene područjem primjene Direktive: protivi li se članku 4. stavku 1. Direktive, u vezi s načelom jednakog postupanja utvrđenim člancima 20. i 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, nacionalna odredba na temelju koje se navedene obveze nalažu svim pružateljima televizijskih usluga osim onima koji emitiraju televizijske sadržaje samo putem interneta?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na prva dva pitanja: treba li nacionalno regulatorno tijelo, kako bi osiguralo koristan učinak Direktive, primijeniti pravila nacionalnog prava kojima se predmetne obveze bez razlike nalažu svim pružateljima televizijskih usluga iako se nacionalnim pravom predviđaju obveze i s njima povezane sankcije za sve druge pružatelje televizijskih usluga, ali ne i za one koji emitiraju svoje sadržaje isključivo putem interneta, ili izricanje prekršajnih sankcija zbog toga što su televizijskim emitiranjem putem interneta povrijeđene navedene obveze, na temelju širokog tumačenja ili primjene po analogiji nacionalnih pravnih pravila koja se odnose na druge televizijske usluge, nije u skladu s načelom *nullum crimen, nulla poena sine lege certa* utvrđenim člankom 49. stavkom 1. prvom rečenicom Povelje Europske unije o temeljnim pravima u vezi s načelom pravne sigurnosti?

⁽¹⁾ Direktiva 2010/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 10. ožujka 2010. o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga (Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama) (SL 2010., L 95, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 7., str. 160.)

⁽²⁾ Direktiva (EU) 2018/1808 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. studenoga 2018. o izmjeni Direktive 2010/13/EU o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga (Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama) u pogledu promjenjivog stanja na tržištu (SL 2018., L 303, str. 69.)

4. U slučaju niječnog odgovora na prvo prethodno pitanje te ako se smatra da (a) obveza poštovanja i zaštite dostojanstva i vrijednosti osobe i/ili (b) zabrana emitiranja sadržaja koji su ponižavajući u kvalitativnom smislu (a osobito sadržaja poput onih koji su se emitirali u predmetnom slučaju) nisu obuhvaćene područjem primjene Direktive u smislu članka 4. stavka 1. u slučaju kad se zakonodavstvom države članice te obveze, pod prijetnjom prekršajnih sankcija, nalažu pružateljima televizijskih usluga putem mreža koje se koriste za zemaljsko, satelitsko ili širokopojasno radiodifuzijsko emitiranje, ali ono ne sadržava istovjetna pravna pravila za pružatelje televizijskih usluga putem interneta: treba li članak 2. stavak 1. Direktive 2010/13, u verziji koja je trenutačno na snazi, tumačiti na način da je nadležno nacionalno tijelo, na temelju načela jednakog postupanja, dužno razmotriti mogućnost izricanja prekršajnih sankcija za povredu tih pravnih pravila i kad je riječ o emitiranju televizijskih emisija putem interneta?
  5. U slučaju potvrdnog odgovora na četvrto pitanje: je li obveza nacionalnog regulatornog tijela, na temelju navedenog i na temelju tumačenja nacionalnog prava u skladu s pravom Unije, a osobito u skladu s navedenim odredbama Direktive, da na sve televizijske usluge, neovisno o načinu njihova emitiranja, bez razlike primijeni pravila nacionalnog prava kojima se nalažu takve obveze u skladu s načelom *nullum crimen, nulla poena sine lege certa* i načelom pravne sigurnosti, s obzirom na to da se te obveze, predviđene nacionalnim pravom za sve druge pružatelje televizijskih usluga ne primjenjuju na internetsku televiziju?
-